

Deel af Armeen, for endnu at fresse den? Det var, naar den havde Jernbanen liggende nogenlunde nær ind i Midten, naar man istedetfor af militaire Hensyn at tvinge Banen havde af militaire Hensyn ordnet Banen saaledes, at den kunde benyttes paa den Maade, at der paa det Sted, hvor Banen overstred Grændsen, og hvor der var Anledning til at indtage Stillinger, laa et Fort, ikke stærkere, men heller ikke svagere, end at det havde Magt til at modstaae, indtil en Deel af Jernbanen var rullet op efter os, og vi da med vor Armeé hurtigt kunde bevæge os mod Nord og undbringe os Fjenden 2 à 3 Dagsmarscher. Det var en Maneuvre, støttet paa Jernbanen, og den bedste militaire Anvendelse, som Jernbanen kunde faae næstefter den, som er den naturlige, at trække Subsistensmidler til sig fra de forskjellige Dele af Landet, naar man staaer mod Fjenden eller rykker frem mod Fjenden. Ere vi fuldkommen Herre tilføes, saa kunne vi trække disse Subsistensmidler til os ad Søveien, men ere vi ikke det, kunne vi tænke os, at blot eet Overfald fra Søiden paa en Havn kan berøve os vore Midler i den Henseende, berøve os vore Tilførsler, saa er det af den største militaire Vigtighed at have Banen midt i Landet, i Nærheden af den Deel af Sjælland, som alene giver Leilighed til, om ogsaa kun for en kort Tid, at føre den lille Krig. Men jeg vil tage Betragtningen meget anderledes, mere omfattende. Man maa undskylde mig, om jeg ogsaa antager, at vi kunne komme i den Stilling at forsvare Holsteen; det haaber jeg, Ingen tager ilde op. (Nei! Nei!) Lad os altsaa nu forudsætte, at en Krig begyndte paa samme Maade, som en tidligere begyndte, den, der næstefter den forrige er den største Krig, Danmark i mange Aar har ført, den Krig nemlig, som det i Aaret 1814 førte i Forbindelse med Frankrig; der er maaskee kun Saa her tilstede, der kunne erindre den, men vi havde dengang en Opstilling ved eller foran den holsteenske Grændse. Fjenden brød ved Slaget ved Leipzig igjennem i Centrum af den hele Opstilling og overfløede altsaa den Opstilling, som den venstre Flot af den franske Armeé i Forbindelse med vor havde i det Mecklenborgske og Rauenborgske, kort sagt, foran Holsteen. Den franske Armeé trak sig ikke tilbage til Danmark; den gik til Hamborg. Den danske Armeé kunde have sluttet sig til den franske; det blev tilbudt den, men den foretrak det heltemodige Bovestykke at gaae tilbage i sit eget Land, omringet af store Vanskeligheder. Dette Bovestykke blev gjort endnu vanskeligere derved, at da den franske General mærkede, at man trængte stærkest paa den franske Afdeling, og mindre stærkt paa den danske Afdeling, sandsynligviis fordi man haabede derved at friste ham til at gjøre en Modstand, som gav Tid til at affjære ham fra Hamborg, saa stiftede han Arrieregarde, satte et dansk Cavalleriregiment som sin yderste Arrieregarde, og et fransk eller polsk Cavalleriregiment som de Danskes yderste Arrieregarde; derpaa forandrede Forsølgelsen sig og blev voldsommere mod den danske Armeé. Den danske Armeé blev først meget stærkt angreben inde i Holsteen paa et Sted, som hedder Vornhøved; den blev derved trængt bort fra den lige Vej til Rendsborg og blev heller ikke istand til at holde sig sikkert paa Ostveien. Den passerende Eideren, og skulde den have fortsat sin Retrait, nordpaa, saa havde den ikke kunnet gjøre det paa den østlige Vej; det havde været muligt for den at kaste sig noget mere ind mod Midten, men den kunde ikke fortsætte sin Retrait mod Nord paa den østlige Vej, og den var ogsaa tvungen bort fra sit Reklipunkt, Rendsborg, ved en Armeéafdeling, som havde stillet sig op imellem.